

Nr 21.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för distriktsveterinär att för löneklassplacering tillgodoräkna viss föregående tjänstgöring; given Stockholms slott den 9 januari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Per Edwin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 januari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
EKMÄN, SKÖLD.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför:

I särskilda till Kungl. Maj:t ställda, av medicinalstyrelsen med utlåtande den 17 januari 1934 överlämnade skrivelser hava distriktsveterinärerna S. Törnblad, N. O. Persson och H. O. R. Bergengren anhållit att för uppflyttning i högre löneklass som distriktsveterinärer få tillgodoräkna sig viss föregående tjänstgöring såsom bataljonsveterinärer. Svenska militärveterinärsällskapet har i skrivelse den 12 februari 1934 understött sökandenas framställningar. På grund av särskilda remisser hava härefter utlåtanden i ärendet avgivits den 7 maj 1934 av arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse, den 25 augusti 1934 av statskontoret, den 15 mars 1935 av allmänna civilförvaltningens lönenämnd samt den 10 augusti 1935 av medicinalstyrelsen.

Innan jag närmare redogör för ärendet, torde jag få lämna följande uppgifter rörande bataljons- och distriktsveterinärers placering i lönehänseende.

Befattningen såsom bataljonsveterinär är placerad i 8:e lönegraden av den i 5 § avlöningsreglementet den 20 maj 1927 (nr 170) för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid försvarsväsendet intagna löneplanen för civilmilitär personal m. fl. (löneplan C). Nämda lönegrad motsvarar lönegraden B 20 å löneplanen i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Från och med den 1 januari 1934 hava samtliga kostnader för distriktsveterinärernas avlöande övertagits av staten. I samband därmed trädde sagda dag i kraft kungörelsen den 10 november 1933 (nr 606), enligt vilken avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen (nr 451/1921) skall med vissa undantag och tillägg äga tillämpning å distriktsveterinärer. Med hänsyn till tjänstgöringsdistriktens olika svårskötthet och storleken av den enskilda praktik, som kan påräknas, skall för distriktsveterinärer i stället för den i 9 § av sistnämnda avlöningsreglemente intagna löneplanen tillämpas en särskild löneplan, upptagande VII lönegrupper med 5 löneklasser inom varje lönegrupp. Enligt särskild föreskrift i omförmälda kungörelse äger distriktsveterinär, som vid övergång i statens tjänst den 1 januari 1934 innehade med bidrag av statsmedel avlönad distriktsveterinärbefattning, att för placering i löneklass inom löneplanen och för uppflyttning i högre löneklass tillgodoräkna hela sin tjänstetid såsom distriktsveterinär ävensom den tid, han innehaft länsveterinärbefattning. Beträffande tillgodoräkning av föregående tjänstetid skola i övrigt för sådan distriktsveterinär tillämpas bestämmelserna i 11 och 12 §§ avlöningsreglementet.

Berörda avlöningsreglemente upptager i 10—12 §§ bestämmelser om befattningshavares placering i löneklass. Här torde endast få erinras, att 12 § 1 mom. bland annat innehåller följande stadgande: »Vid ordinarie tjänstemans befordran till tjänst inom högre lönegrad må, i den mån så prövas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselön i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han såsom ordinarie tjänsteman inom de närmaste nio åren före befordringen på förordnande eller å extra stat uppehållit befattning, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den befattning, han vid befordringen tillträder. Härvid må dock icke tillgodoräknas förordnande eller annan tjänstgöring av kortare varaktighet än sex månader i ett sammanhang.»

Av handlingarna i ärendet inhämtas bland annat följande.

Distriktsveterinären Törnblad innehade från den 24 oktober 1924 till och med den 31 mars 1928 beställning såsom bataljonsveterinär, vid Norrlands dragonregemente intill den 1 januari 1928 samt vid livregementet till häst under tiden 1 januari—31 mars 1928. Sedan Törnblad den 1 februari 1928 utnämnts till distriktsveterinär i Byske distrikt, erhöll han den 31 mars samma år begärt avsked från bataljonsveterinärtjänsten, från vilken han alltsedan ingången av år 1928 åtnjutit tjänstledighet. Vid avskedet var Törnblad — som genom Kungl. Maj:ts beslut den 17 april 1925 medgivits att för

löneklassplacering såsom bataljonsveterinär tillgodoräkna 11 månader 6 dagar, under vilken tid han åren 1923 och 1924 i egenskap av bataljonsveterinär i fältveterinärkårens reserv uppehållit bataljonsveterinärbeställning eller bestritt därmed jämförlig tjänst — räknat från och med den 1 januari 1927 placerad i 15:e löneklassen enligt löneplanen C i avlöningsreglementet den 20 maj 1927 (nr 170), vilken löneklass å löneplanen i avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen motsvarar 21:a löneklassen. Med stöd av övergångsstadgandet i kungörelsen den 10 november 1933 (nr 606) har Törnblad tillgodoräknats 6 år av sin föregående civila veterinäranställning, varför han för närvarande åtnjuter lön enligt 3:e löneklassen å den i kungörelsen intagna löneplanen. Sedan den 15 januari 1931 är Törnblad distriktsveterinär i Burträsk distrikt.

Distriktsveterinären Persson innehade från och med den 1 april 1922 till och med den 30 juni 1928 beställning såsom bataljonsveterinär, vid skånska dragonregementet intill den 1 januari 1928 samt vid Göta trängkår återstående tid. Under tiden 1 februari—30 juni 1928 åtnjöt han tjänstledighet från sin beställning. Efter det att Persson, vilken sedan den 1 april 1928 varit placerad i 16:e löneklassen enligt löneplanen C i avlöningsreglementet nr 170/1927, motsvarande 22:a löneklassen i löneplanen för allmänna civilförvaltningen, på egen begäran beviljats avsked, räknat från och med den 1 juli 1928, från sin bataljonsveterinärbefattning, erhöll han den 17 januari 1929 förordnande å distriktsveterinärtjänsten i Ystads distrikt. Den 18 april 1929 utnämndes han att, räknat från och med den 1 maj samma år, vara distriktsveterinär i samma distrikt. Vid löneklassplacering den 1 januari 1934 har Persson tillgodoräknats 4 år 8 månader 12 dagar av sin föregående civila veterinärtjänstgöring. För närvarande åtnjuter han, räknat från och med den 1 juli 1935, lön enligt 3:e löneklassen i den särskilda löneplanen för distriktsveterinärer.

Distriktsveterinären Bergengren utnämndes den 30 januari 1925 till bataljonsveterinär vid skånska dragonregementet, varifrån han den 1 januari 1928 överfördes till Svea artilleriregemente. Bergengren, som från och med den 1 april 1928 åtnjöt lön enligt 15:e löneklassen i löneplanen C av 1927 års avlöningsreglemente, utnämndes den 1 juli 1929 till distriktsveterinär i Udenäs distrikt samt erhöll därefter den 5 juli samma år på egen begäran avsked från bataljonsveterinärbeställningen. Vid placering i löneklass den 1 januari 1934 har han tillgodoräknats 4 år 6 månader av sin föregående civila veterinäranställning. Räknat från och med den 1 juli 1935 uppbär han för närvarande lön enligt 3:e löneklassen av den för distriktsveterinärer gällande särskilda löneplanen.

I omförmälda av medicinalstyrelsen överlämnade skrivelser hava *Törnblad*, *Persson* och *Bergengren* hemställt att, jämlikt 12 § avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen, för uppflyttning i löneklass få tillgodoräkna sig, Törnblad såväl den i Kungl. Maj:ts brev den 17 april 1925 angivna tiden 11 månader 6 dagar som tiden 24 oktober 1924—31 januari 1928, Persson tiden 31 mars 1922—30 juni 1928 samt Bergengren tiden 30 januari 1925—30 juni 1929.

I sitt med framställningarna överlämnade utlåtande den 17 januari 1934 anförde *medicinalstyrelsen*, att, då en bataljonsveterinärs sysselsättning till sin art vore begränsad till endast hälso- och sjukvård av hästar — alltså en

visserligen betydelsefull men endast mindre del av en distriktsveterinärs verksamhetsobjekt — och då vidare omfattningen av en bataljonsveterinärs verksamhet tidvis kunde vara jämförelsevis ringa, inskränkt som den i regel vore till ett och samma ställe, styrelsen för sin del funne tjänstgöringen som bataljonsveterinär icke svara mot eller vara jämförbar med och än mindre vara högre än distriktsveterinärtjänst samt således icke böra tillgodoräknas för placering i löneklass.

Svenska militärveterinärsällskapet anför i huvudsak följande.

Med avseende å jämförbarheten ifråga om tjänstgöringens art och omfattning mellan distriktsveterinär, å ena sidan, samt militärveterinär, å andra sidan, torde få erinras, att av bestämmelserna i allmänna veterinärinstruktionen den 17 november 1933 (nr 616) framginge, dels att rätt till tjänstårsberäkning lika med distriktsveterinär tillkomme militärveterinär på aktiv stat, dels ock att tjänstgöring som militärveterinär i vissa fall jämställdes med bland annat tjänstgöring som distriktsveterinär. Nu angivna stadganden i veterinärinstruktionen borde enligt sällskapets uppfattning kunna utgöra skälig grund för ett jämställande i den mening, som avsåges i 12 § avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen, av militärveterinär tjänstgöring och distriktsveterinärtjänst. Den placering i lönegrad, som de militärveterinära beställningarna erhållit, syntes ock styrka en dylik uppfattning. Än mer vägande skäl för en lika värdering av militärveterinär tjänstgöring och distriktsveterinärtjänst torde emellertid kunna anföras. Medicinalstyrelsen hade nämligen funnit skäligt att för uppflyttning i löneklass tillgodoräkna vissa distriktsveterinärer bland annat tjänstgöring såsom t. f. prosektor vid veterinärhögskolans anatomiska institution, såsom t. f. assistent och assistent vid samma högskolas medicinska klinik samt såsom t. f. assistent och t. f. laborator vid statens veterinärbakteriologiska anstalt. I avsevärt högre grad än berörda tjänstgöringar kunde sökandenas militärveterinära tjänstemeriter sägas svara mot eller vara jämförbara med distriktsveterinärtjänst. I detta sammanhang torde jämväl få erinras, att Kungl. Maj:t i ett flertal fall medgivit militärveterinärer rätt att tillgodoräkna sig tjänstgöring å civila veterinärbefattningar.

Gentemot vad medicinalstyrelsen anfört ville sällskapet vidare framhålla följande. I vissa veterinärdistrikt utgjorde hästens sjukdomar den största delen av distriktsveterinärens verksamhetsobjekt. Vidare föreskrev fälttjänstreglementet för armén, att veterinärtjänsten i krig omfattade, förutom hälso- och sjukvården bland arméns hästar, jämväl i erforderlig grad uppsikt över hälsoförhållandena vid arméns slakterier och slaktdjursdepåer samt över civilbefolkningens inom krigsskådeplatsen djurbesättningar liksom även veterinärbesiktning av livsmedel. Av vikt vore därför, att militärveterinärerna i fredstid underhölle och utvecklade sina kunskaper beträffande hälso- och sjukvården även av andra djur än hästen. I utbildningskurserna för bataljonsveterinärer samt för äldre militärveterinärer — såväl Törnblad som Persson hade genomgått utbildningskurs för bataljonsveterinärer — meddelades undervisning i, bland annat, patologisk anatomi, bakteriologi, epizootilära och husdjurslära. Även vid andra militärveterinära utbildningskurser eller övningar meddelades undervisning inom sådana områden, som nära berörde distriktsveterinärs åligganden, exempelvis smittsamma nötkreaturssjukdomars bekämpande m. m. Dessutom bedreve flertalet militärveterinärer på stat enskild praktik, vilken i fråga om arbetets art och om-

fattning kunde fullt jämföras med distriktsveterinärs praktik. Samtliga ifrågavarande sökande hade under sin militära tjänstetid utövat privat veterinärpraktik, Törnblad och Persson i betydande utsträckning.

Under återopande av det anförda hemställde sällskapet, att sökandenas framställningar måtte bifallas.

Arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstgrelse — vilka i likhet med svenska militärveterinärsällskapet ansett det arbete, sökandena haft att utföra såsom bataljonsveterinärer, i avseende å art och omfattning svara mot och vara fullt jämförbart med det, som ålåg distriktsveterinär — hava ävenledes tillstyrkt bifall till förevarande ansökningar.

Statskontoret har andragit i huvudsak följande.

Med hänsyn till de i ärendet avgivna yttrandena syntes det tämligen vanskligt för statskontoret att avgöra, huruvida en bataljonsveterinär åliggande tjänstgöring med avseende å art och omfattning skulle kunna anses svara mot eller vara jämförbar med den, en distriktsveterinär hade att fullgöra. Det torde å ena sidan icke kunna förnekas, att det arbete, den förstnämnde hade att utföra i tjänsten, med hänsyn till det mera begränsade verksamhetsområde, inom vilket han hade sin tjänsteutövning, icke lämnade de tillfällen till inhämtande av den mera allsidiga erfarenhet i fråga om husdjurssjukdomarna och dessas botande, som en distriktsveterinär måste anses besitta. Å andra sidan syntes den omständigheten, att en bataljonsveterinärs sysselsättning i tjänsten till sin art vore begränsad till endast hälso- och sjukvård av hästar, icke i och för sig böra utesluta, att en dylik befattningshavare med hänsyn till sin utbildning skulle kunna besitta de praktiska och vetenskapliga kvalifikationer, som en distriktsveterinär måste förutsättas innehava. Såsom svenska militärveterinärsällskapet framhållit hörde tvärtom till bataljonsveterinärtjänsten reglementsenligt uppgifter av enahanda art som dem, vilka åvilade distriktsveterinär. I detta sammanhang ville statskontoret jämväl erinra, att vissa distriktsveterinärer fått för löneklassuppflyttning tillgodoräkna föregående assistenttjänstgöring vid veterinärbakteriologiska anstalten respektive veterinärhögskolans medicinska klinik, vilken tjänstgöring icke torde vara mindre begränsad än en bataljonsveterinärs. I dessa fall hade uppenbarligen ansetts, att en viss saklig begränsning av vederbörandes arbetsområde icke borde utgöra hinder för assistenttjänstgöringens tillgodoräknande.

En viss betydelse torde jämväl vid en jämförelse mellan bataljonsveterinär- och distriktsveterinärbefattningarna böra tillmätas den ställning, sagda befattningar intoge till varandra i pensionshänseende. Enligt gällande bestämmelser skulle en distriktsveterinär i sådant hänseende anses likställd med befattningshavare i lönegrad B 19 i den för befattningshavare vid den civila statsförvaltningen gällande löneplanen med ett pensionsunderlag av 3,924 kronor. Pensionsunderlaget för bataljonsveterinär utgjorde 3,504 kronor. Härvid vore dock att märka, att distriktsveterinärernas pensionsförhållanden reglerats så sent som år 1933, under det att pensionsförmånerna för militärveterinärerna i avbidan på statlig pensionsreglering utginge enligt provisoriska bestämmelser. Statskontoret hade grundad anledning antaga, att 1934 års militärpensionssakkunniga icke komme att beräkna bataljonsveterinärs pensionsunderlag till lägre belopp än i sådant hänseende föreslagits av 1921 års pensionskommitté eller 3,924 kronor.

På grund av det nu sagda ansåge sig statskontoret icke böra motsätta sig, att tjänstgöring såsom bataljonsveterinär finge tillgodoräknas för placering i löneklass såsom distriktsveterinär. Emellertid kunde statskontoret, med hänsyn till övergångsbestämmelserna i kungörelsen den 10 november 1933 (nr 606), icke tillstyrka, att hela den tid, varunder sökandena före utnämning till distriktsveterinärer tjänstgjort såsom bataljonsveterinärer, i löneturshänseende tillgodoräknades vederbörande. Ämbetsverket ansåge det självfallet, att de i 12 § 1 mom. avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen stadgade grunder i detta hänseende skulle äga tillämpning. Vid sådant förhållande syntes Persson för placering i löneklass den 17 januari 1929 böra tillgodoräknas en tid av 3 år och Bergengren den 1 juli 1929 en tid av 1 år. Då Törnblad den 1 februari 1928 innehaft beställning som bataljonsveterinär å stat under 3 år 3 månader 8 dagar, syntes för hans vidkommande någon tillgodoräkning icke böra ifrågakomma.

Vid ärendets behandling i statskontoret uttalades skiljaktig mening av *t. f. generaldirektören Bergendal* och *statskommissarien Nissen*, vilka funno sig böra avstyrka bifall till sökandenas framställningar, framförallt med hänsyn till den ståndpunkt, medicinalstyrelsen intagit till förevarande spörsmål. Härutöver anfördes, att olikheten i pensionsunderlag pekade hän på att bataljonsveterinärens arbete icke borde betraktas som likvärdigt med distriktsveterinärens. Att förslag framförts om höjning av pensionsunderlaget för bataljonsveterinär kunde enligt reservanternas mening i och för sig icke tillmätas betydelse.

Lönenämnden har till en början anmärkt, att i proposition (nr 192) till 1935 års riksdag med förslag till militärt tjänstepensionsreglemente m. m. — vilken proposition i förevarande del antagits av riksdagen — pensionsunderlaget för bataljonsveterinär upptagits till 3,924 kronor eller enahanda belopp som för distriktsveterinär. Härefter anför lönenämnden bland annat:

Om hänsyn toges till bataljons- och distriktsveterinärbefattningarnas placering i löne- och pensionshänseende, torde den förra befattningen ur de synpunkter, varom i förevarande ärende vore fråga, kunna betraktas såsom fullt likvärdig med den senare. Vad anginge frågan, huruvida bataljonsveterinärbeställning jämväl i avseende å tjänstgöringens art och omfattning kunde anses jämförbar med distriktsveterinärtjänst, hade det för nämnden ställt sig i viss mån vanskligt att härutinnan fälla något bestämt omdöme. Nämnden hade dock för sin del kommit till den uppfattningen, att även med hänsyn härtill de båda befattningarna kunde anses såsom likvärdiga sinsemellan.

Emellertid kunde sökandena icke med stöd av 12 § 1 mom. avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen i lönehänseende tillgodoföras sin militära tjänstetid. Dels vore det här icke fråga om befordran till högre tjänst och dels hade sökandena omedelbart före sin distriktsveterinäranställning icke innehaft ordinarie befattning inom sådan gren av statsförvaltningen, för vilken lönereglering genomförts enligt samma grunder, som vid statens övertagande av distriktsveterinärväsendet tillämpats vid ordnandet av distriktsveterinärernas löneförhållanden. Ett bifall till sökandenas framställningar, helt eller delvis, krävde fördenskill riksdagens medverkan.

Då, såvitt anginge sökandena Törnblad och Bergengren, dessa befattnings-

havare innehåft bataljonsveterinärbeställning i en följd med av dem sedermera vunnen civil veterinäranställning, ansåge lönenämnden skäligt, att det vid deras placering i löneklass från och med den 1 januari 1934 finge så anses, som om de redan vid utnämningen till bataljonsveterinärer erhållit statlig distriktsveterinärbefattning. Vidkommande åter sökanden Persson syntes han under tiden 1 juli 1928—17 januari 1929 icke hava innehåft någon veterinäranställning i allmän tjänst. I betraktande av detta avbrott i anställningen funne sig lönenämnden icke kunna tillstyrka, att vid Perssons löneklassplacering hänsyn toges till hans tidigare beställning som bataljonsveterinär.

Därest Kungl. Maj:t skulle finna lämpligt underställa riksdagen frågan om Törnblads och Bergengrens löneklassplacering, ifrågasatte lönenämnden, huruvida icke Kungl. Maj:t borde utverka ett allmänt medgivande att vid övergång direkt från bataljonsveterinärbefattning till distriktsveterinärtjänst i fråga om löneklassplacering förfara på sätt, lönenämnden förordat beträffande berörda båda sökande.

I utlåtandet den 10 augusti 1935 har *medicinalstyrelsen* anfört huvudsakligen följande.

Medicinalstyrelsen vidhölle sin tidigare i ärendet uttalade mening, att bataljonsveterinärs tjänstgöring icke kunde i avseende å art och omfattning anses svara mot, vara jämförbar med eller högre än distriktsveterinärtjänst. Även om såsom måttstock härå lades vederbörandes löner, måste man enligt styrelsens förmenande komma till det resultatet, att distriktsveterinärtjänst vore högre än bataljonsveterinärbeställning. Hänsyn borde nämligen vid ett dylikt tillvägagångssätt tagas jämväl till den ersättning, en distriktsveterinär ägde enligt fastställd taxa uppbära för sitt instruktionsenliga arbete.

Vad anginge den privata veterinärpraktik, som bedrivits av sökandena under tiden för deras tjänstgöring såsom bataljonsveterinärer, hade styrelsen icke ansett sig vid bedömandet av sökandenas löneklassplacering böra taga hänsyn till dylik praktik. Styrelsen förmenade nämligen, att avlöningsreglementets bestämmelser angående löner och övriga förmåner avsåge att honorera skyldigheter och åligganden i tjänsten och ej eventuella rättigheter vid sidan av desamma.

De jämförelser, som anställts mellan militärveterinärer och veterinärer i lärarställning, såsom laboratorer, prosektorer och assistenter vid veterinärhögskolan, vore enligt medicinalstyrelsens förmenande icke hållbara. Beträffande de senare vore det fråga om förordnanden på viss tid å befattningar, vilka, ehuru synnerligen viktiga och nödvändiga för veterinärutbildningen, ej gärna kunde tänkas och ej heller vore avsedda att bli annat än övergångsbefattningar. Därtill komme, att åtminstone laborators- och prosektorsbefattningarna måste anses vara högre än distriktsveterinärtjänst.

Medicinalstyrelsen erinrade i detta sammanhang, att styrelsen intagit en avböjande ståndpunkt i fråga om provinsialläkares rätt att för löneklassplacering tillgodoräkna sig tjänstgöring såsom bataljonsläkare samt att Kungl. Maj:t genom beslut den 12 november 1926 syntes hava godkänt detta ståndpunkttagande.

Då de bestämmelser om tillgodoräknande av förutvarande tjänstgöring i statens tjänst, som meddelats i 11 och 12 §§ av civila avlöningsreglementet, allenast syntes avse tillgodoräknande av tjänstgöring dels i icke-ordinarie

anställning och dels å sådan ordinarie befattning, å vilken nämnda reglemente vore tillämpligt, ansåge sig emellertid medicinalstyrelsen, under åberopande av lönenämndens yttrande, icke böra motsätta sig, att framställning gjordes hos riksdagen om medgivande för Kungl. Maj:t att besluta om tillgodoräknande, helt eller delvis, av tjänstgöring i en följd å sådan ordinarie befattning, å vilken sagda reglemente icke vore tillämpligt. I händelse dylikt medgivande lämnades, syntes dock tjänstgöring å bataljonsveterinärtjänst icke böra jämföras med tjänstgöring å distriktsveterinärtjänst utan torde viss reduktion, förslagsvis till hälften, av först angivna tjänstgöring vara påkallad.

Lika med lönenämnden och på skäl denna anført funne sig medicinalstyrelsen böra avstyrka sökanden Perssons framställning.

*Departements-
chefen.*

På sätt lönenämnden framhållit torde bestämmelserna i avlöningsreglementet för allmänna civilförvaltningen icke medgiva, att tjänstgöring såsom bataljonsveterinär tillgodoräknas distriktsveterinär vid placering i löneklass. Emellertid synes vad i ärendet förekommit giva stöd för uppfattningen, att en bataljonsveterinärs arbete — i och utom tjänsten — i förevarande händelse får anses om ej alltid motsvara så likväl vara jämförbart med tjänstgöring som distriktsveterinär. Billighetsskäl torde därför tala för, att sådant medgivande, varom sökandena i ärendet hemställt, må kunna efter omständigheterna lämnas. Jag tillstyrker, att Kungl. Maj:t av riksdagen utverkar bemyndigande härutinnan. Bemyndigandet torde lämpligen ej böra avse allenast tillgodoräknande av bataljonsveterinärtjänst. Jämväl annan veterinär befattning, å vilken förenämnda avlöningsreglemente ej äger tillämpning, torde kunna få helt eller delvis, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, tillgodoräknas vederbörande för placering i löneklass såsom distriktsveterinär. Ej heller torde ett eventuellt bemyndigande böra så begränsas, att tillgodoräknande endast får äga rum under förutsättning att intet avbrott skett mellan de olika tjänstgöringarna. För den händelse ett dylikt avbrott ej omfattar en alltför lång tidrymd samt vederbörande även därunder — låt vara i annan form — ägnat sig åt veterinäryrket, synes avbrottet skäligen ej böra utesluta möjligheten av att den tidigare tjänstgöringen räknas honom till godo. Avgörandet torde jämväl härutinnan få av Kungl. Maj:t efter omständigheterna träffas från fall till fall.

Därest Kungl. Maj:t erhåller nu ifrågasatt bemyndigande, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att i sinom tid fatta beslut i anledning av föreliggande framställningar.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med av mig angivna grunder medgiva distriktsveterinär att för löneklassplacering tillgodoräkna tidigare veterinär tjänstgöring.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnar Sandström.
